

Тъ (*f.* та, *n.* то, *pl.* тѣ *et n.* та), *art.* le ou l' (*f.* la ou l'; *pl.* les).

Ты, тебе, тебѣ; *pl.* нѣ, *pron. pers.* tu ou toi (*pl.* vous); 1. говоря нѣкому ты, *vn.* tutoyer; 2. казваме си — (*единъ на другъ*), се tutoyer, être à tu *et à toi* avec; 3. употрѣбене на рѣчь —, le tutoiement *et* -toiment; 4. употрѣбвачъ, ка на рѣчь —, *s.* tutoyeur, euse.

Тыква, *sf.* plante, la citrouille, courge *f*; -вень, de —. [*adj. f.*]

Тыквено растене, *sn.* Bot. cucurbitacée.

Тылень, *adj.* Anat. occipital.

Тыльне (*на кожѣ*), *sn.* le dos; || (*на чукѣ*), la panne.

Тылно прикриване, *sn.* Fortif. le parados.

Тыль, *sm.* la nuque, chignon *m*; || Anat. l'occiput *m*.

Тылесенъ, *adj.* corporal; -сно, -lement.

Тылесна слабость, *sf.* défaillance *denature, f.*

Тылесно глобяване, *sm.* Jur. peine afflictive *f*.
— обучене, *sm.* l'exercice *m*; || (*у Римляны*), la gestation.

Телесность, *sf.* la corporeité *et* -ralité.

Тѣлни цвѣтъ, *sm.* la carnation, chair *f*; || (*за цвѣтъ*), carné, *adj.*

Тѣло, *sm.* le corps, chair *f*; 1. (*и твърдо*), Mathém. le solide; 2. отдавамъ — нѣкому-си, *va.* corporifier *et* -poriser; 3. изгаряне — на пламыкъ, Chim. la déflagration; 4. расположено на -то къмъ болести, Méd. la diathèse.
— движене, *sn.* le geste, exercice *m*.
— съставяне, *sn.* la constitution, tempérament *m*, complexion *f*, physique *m*, pose *f*; 1. *fig.* la trempe, pâte, *f*; 2. Méd. la crase; 3. отъ добро —, bien constitué; 4. отъ зло —, *fig.* d'une bonne trempe; 5. което са държи отъ —, Méd. constitutionnel, *adj*; 6. образявамъ —, *va.* complexionner.
— хранителъ, *sm.* un satellite, bostangi *m*; || *fig.* un janissaire.

Тѣме, *sn.* sommet de la tête, *m*; || Anat. le sinciput, vertex *m*.

Тѣменна кость, *sf.* Anat. os pariétal *m*.

Тѣмень, *adj.* Anat. sincipital.

Тѣмъ, *pron.* leur (*pour à eux, à elles*).

Тѣсенъ, *adj.* étroit, strict, exigu, juste, étranglé; 1. *fig.* intime; 2. *fam.* étriqué; 3. (*въ задни крака, за животини*), jarreté, *adj*; 4. (*за пжтъ*), angustié; 5. ставамъ —, *vn.* rétrécir *et* se —, *vr*; || (*по-тѣсенъ*), *vn.* se resserrer; 6. твърдъ —, étranglé.
— каналъ (*между море и пристанища*), *sm.* le goulet.
— проливъ, *sm.* le canal, chenal *m*; 1. Géogr. le pertuis; 2. Mar. le débouquement; || тръгнувамъ изъ —, *vn.* débouquer; || тръгнуване изъ —, le débouquement.

Тѣсенъ прѣходъ (*к. лисурѣ*), *sm.* la gorge, couloir, boyau *m*; 1. Géogr. le pas; 2. Mar. la bouque; 3. (*на ладѣя*), Mar. la coursive.
— сюрдукъ, *sm.* le justaucorps.

Тѣсна бухалчица, *sf.* le triquet.
— варка, *sf.* la burge.
— нвица, *sf.* la comète, bisette, tavelle *f*; || (*коприляна*), la faveur.
— карета (*за двамина*), *sf.* le vis-à-vis.
— ютия (*у швачитѣ*), *sf.* le carreau.

Тѣснина, *sf.* le défilé, la foule.

Тѣсничкъ, *adj.* Bot. linéaire.

Тѣсно, *adv.* petitement.

Тѣсность и -тия, *sf.* l'étroitesse *f*, presse *f*; въ —, *adv.* à l'étroit.

Тѣсны бервенцы, *sm. pl.* Théât. le maillot.
— панталоны (*залѣпнати*), *sm. pl.* pantalon collant *m*.

Тѣсто, *sn.* la pâte; -тянь, de pâte; 1. (*за уголяване кокошки*), le pâton; 2. мѣсене —, le pâtissage; 3. точъ — на петуры, *va.* feuilletter; 4. точене —, le feuilletage.

Тѣстяво и -тяно ѣдене, *sm.* le farineux.

Тѣстявость, *sf.* la pastosité.

Тѣстявъ, *adj.* pâteux.

Тѣхны роднина, *sf. pl.* les leurs.

Тюлерійски сарай (*въ Паризъ*), *sm.* les Tuileries *f*.

Тюлпанио дърво, *sn.* arbre, le tulipier.

Тюлпанъ, *sm.* plante, la tulipe; -нець, de tulipe; || видъ —, la veuve.

Тюль (*платъ*), *sm.* le tulle; -лець, de tulle; || майсторъ или търговецъ на —, un tulliste.

Тюмбелкаръ, *sm.* un timbalier.

Тюмбелекъ, *sm. t.* tambour de basse *m*, timbale *f*, attaballe *m*; || органио блѣскане съ -лець, les timbales. [Видове].

Тюрлин, *sf. pl. t.* Pharm. les espèces (*voyez* Той).

Тя, *pron. f.* elle (*voyez* Той).

Тячень, Chim. -вясть, *adj.* sulfureux; || прѣ-обръщане въ -вясто, Chim. la sulfuration.
— водородъ, *sm.* l'hydro-sulfure *m*.
— трапъ, *sm.* la soufrière; || Géol. la solfatare.
— цинкъ, *sm.* (*voyez* Бленда).

Тячна кисѣлина, *sf.* Chim. acide sulfurique *m*.
— клѣвчица, *sf.* l'allumette *f*.

Тячно-водородна кисѣлина, *sf.* acide hydro-sulfurique *m*. [sulfate *m*.
— водородокисѣла соль, *sf.* Chim. l'hydro-испарене, *sm.* le méphitis.
— кисѣла соль, *sf.* le sulfate.
— клѣчкарь, *sm.* un allumettier.

Тячь, *sm.* le soufre; 1. мажъ или напушеване съ —, *va.* soufrer; 2. мазане или напушеване съ —, le soufrage; 3. отдѣляне — отъ нѣщо, *va.* Chim. désulfurer; 4. отдѣлене на —, la désulfuration.

Тячяста смѣсь, *sf.* Chim. le sulfure.

Тячястокисѣла соль, *sf.* Chim. le sulfite.

Тяга, *sf.* l'ennui *m*, anxiété, gêne, langueur,